

νοι νὰ μιλήσουνε, καὶ θάναι ραγιάδες οι Ελρηνοδίκες ἄν, δταν παυθοῦν, ἀφίσουν τοὺς βουπευτάδες νὰ ἔσκολουθούν τὴν ἀρπαγῆ.

Ἄποροδμε πῶς δικαίωσες τὴν σπουδαιότατη αὐτὴν εἰκονομία, τὸ θενικώτατο δῆλο φαλάδισμα τῆς βουλευτικῆς ἐπιχορήγησης δταν ἔγραψε πὲν πρέπει νὰ γίνουν εἰκονομίες.

Ἐκεῖνοι ποὺ θὰ φηρίσουνε μεθαύριο τὶς εἰκονομίες, πρέπει πρῶτα πρῶτα καὶ νὰ τὶς ὑποστοῦν. Καὶ, μὰ τὴν ἀληθείαν, είναι χλεις φορές προτιμώτερο νὰ καταβεῖ ἐκατὸ διακοσίες δραχμές ἢ ἐπιχορήγηση τοῦ κάθε βουλευτῆ, ἢ, καὶ νὰ λείψουν δέκα εἰκοσι βουλευτὲς ἀπὸ τὴν Βουλή, παρὰ νὰ γάσει ἔνας φτωχὸς ὑπάλληλος δέκα δραχμὲς ἀπὸ τὸ μιστὸ του ἢ, νὰ παυθεῖνας ἄλλος ἀπὸ τὴν θέση του.

Τὸ ζήτημα αὐτὸν εἶναι τὸ σπουδαιό, ποὺ καρδία νὰ τὸ μελετήσουνε καλὰ δτοι βρίσκουνται ἔτσι ἦσαν ἀπὸ τὴν Βουλή, ἀρέσ δτοι βρίσκουνται μέσα στὴ Βουλή τὰ παίρνουν ἀψήφιστα, φροντίζοντας μόνο γιὰ τὸ παλιοτόμαρα τους.

ΔΕΝ ΕΙΤΑΝΕ

καρικά ἀνάγκη νὰ γίνει τὸτη φενορία γιὰ τὸ δικαγωμένο τοῦ Ἀρτσεκίου, καὶ δέδικα ριγτήκανε μιὰ διοδόφημερίδες τοῦ κ. Λορμάρδου.

Σὲ τίποτα δὲν ἔρταξες ὁ ἀνθρώπος. Τὸν ὥρα, λέσι, πὼς γινότανε δικαγωνικὸς ἔρτος ἵνα μπολιλεστάκι ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο τῆς Ελασίδες καὶ δρῦξ ποὺς πρέπει νὰ πιεύχουνε.

Αὐτὸν εἴτανε δῆλο. Καὶ πάντα νὰ μουρλαθεῖ κανένας μὲ μερικοὺς βλάκες ποὺ πιεστένουνε πὼν; Ἐνας κοτζάρης Ὅπουργός μόνο πάψες καὶ διοισιμούς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάνει, δῆλο δὲ νὰ στέλνει καὶ μερικὰ μπιλλιστάκια γιὰ τοὺς εὐνοούμενούς του.

Οἱ ἡνότα!

ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ

μας σελένοντάς μας μὲ ἀδιάντροπη ρεκλάμα κάπιου γιατροῦ τοῦ δημοσιεύεται ταχυτικὴ στὶς ἐφημερίδες, μας συστάνει νὰ γράψουμε κάτι γι' αὐτὴν τὴν θρωμαδουλία, ἔτσι γιὰ νὰ ξυπνήσουνε 'Αστυνομία καὶ 'Γραμμέτο ποὺ κοιμοῦνται βαθύτατα σ' αὐτὸν τὸ ζήτημα, δῆλος καὶ τέ τόσα δῆλα.

«Καταδίωκουνε, λέσι ὁ φίλος μας, τοὺς ἐφημερίδογράφους γιὰ προσωπικὴ, ἀλλὰ τὸν κάκονον ἔγ-

χλήματα κατὰ τὴν θήκης, ταπουσιδίζε ἡ 'Αστυνομία καὶ ὁ 'Γραμμέτο. Μὲ τέτους ἀνθρώπους τούς τοὺς νὰ πολιτισμένους θουλγαρά καὶ 'Ανατολήν».

Περίτο νὰ σες πούμε τὸ λέπει ἡ ρεκλάμα τοῦ γιατροῦ. Μόλις πάσσετε τὸ πρώτο τὴν ἐφημερίδα στὰ χέρια σας θὰ τὴν διαβάσσετε. Ήξε τὴν διαβάσουνε καὶ τὰ πατέδια σας καὶ τὰ κορτέτων σας καὶ εἶναι ὁ καρδίας τῆς πόρων πόρων καὶ τὰ γιατρικὰ περίφημο νὰ λιγοστεύει τὸν πληθυσμὸν καὶ νὰ μὴ γεννιοῦνται πολλοὶ θουλγαρογάτοντα. Τὸ γιατρικό του λέγεται «κατὰ τὴν τεκνοποίησεως» καὶ τοσούχατε νὰ τὸ πάρετε.

'Ο συντάχτης τοῦ «Φλέρτ», νὰ μᾶς συγχωρέσει ποὺ τὴ βάλκης μαζί του τὶς προκλήσεις. Οἱ γιατροὶ μας τὸν περδίσανε τὸν ἀδιαντροπιὰ καὶ ὁ ἐφημερίδες μας, μὲ τὶς γιατρικὲς αὐτοὶς ρεκλάμες, καταντήσανε χειρότερος του. Μονάχα ποὺ δὲ δημοσιεύουν καὶ τὴν εικόνα τῆς καθίσης ἀρρώστειας ποὺ γιατρέουν οἱ π.κ. Συφιλιδολόγοι. Μὰ θὲ γίνει κι αὐτὸν μὲ τὸν κατέρο. Μήν ἀπελπιζόμαστε. 'Αρκετὴ νὰ κάνει τέτια δημοσιεύψη νὰ καλοπλερώνεται.

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΚΟΣΜΟΣ

ΤΑ ΠΑΝΩΦΟΡΙΑ

· 'Απὸ τὸ Παρίσι, 13/26 τοῦ Νοέμβρη 1904.

Φίλε Νομύδη.

Θέλω νὰ σου γράψω σήμερον γιὰ τὰ πανωφόρια, ποὺ νομίζω πὼν είναι πιά καιρός μας μὲ τὸ παρατάτω, ἀφοῦ δὲ χειμῶνας βρέπεται ο' δῆλη την τὴ δόξα.

Γιὰ τὰ πανωφόρια σὲ μιλήσητε κανέτε, ἔχει καὶ πολλὰ νὰ πῇ, γιατὶ καὶ πολλὰ είναι τὰ σκέδια, τὰ γοῦντα καὶ τὰ χρόματα ποὺ συνηθίζονται καὶ ποὺ παραμιζοῦνται σ' αὐτὸν τὸ φύρεμα ποὺ φοριέται φυσικά, πιάνουν ἀπὸ δῆλη ταῦτα καὶ γι' αὐτὸν ἔχει καὶ τὸν παραφόρι.

· 'Επειδὴ τὸ πρῶτο του συστατική, νομίζω βέβαια πὼν πρέπει νὰ είναι τὸ φάρδος καὶ τὸ μάντος, ἀφοῦ είναι καμαρέμενο γιὰ τὰ σπετάζεται δῆλα ταῦτα, βρίσκου-

πόδες εἶναι πολὺ κόμισθη τὰ λεγάρενα πατέτος ναγκές, μὲ πόλικα πατέτο, δηλαδή οἱ σάκκοι οἱ καμαρέμενοι δημοτά προδειοί ποδός τὰ κάτω καὶ μὲ φροδειά μανίκια γιὰ τοῦτο καὶ δὲ μόδα τους ἀντὶ νὰ πέσῃ γλάγος, βλέπω πὼν φιλόφρενος καὶ βασικέται. Τὸ ίδιο, ομορφό πολὺ εἶναι τὸ εκλίπετο πανωφόριον. 'Απὸ πάρου ἀπ' πάντη τὴν μπλεγόμενα, μπορεῖ νάζη καὶ δῆλη δεύτερη καὶ τρίτη, μηδότερες καὶ πολὺ γαννισμένες, γιὰ στοιλίδι.

Τὸ λαμπρὸ τὸν διφίρουντες δινοχτή, — καὶ σύστημα ἀντό, οὐ δούχο ποὺ φοριέται γιὰ τὰ βασικές ζέστη, μὰ δὲ τὸ θέλει τὴ μόδα — καὶ τὸ προφυλλεῖ μετά σάρπι γυναικείη, μὲ πάντα παραφόριον.

Μᾶ καὶ οἱ γιακέτες, καὶ τὰ μπολερό, καὶ οἱ μπλούζες, καὶ τὰ κολά, καὶ οἱ σάκκοι οἱ κορτά, καὶ οἱ φετενάτες, καὶ κάπι τὰ πολύτερα πάντα πανωφόρια πάντα τὰ δασδώμας, καὶ ἄλλα διάφορα παραφόρια, δὲτα τὰ βλέπων δὲδο, καὶ ἄλλα μποροῦντες τὰ χρηματέψουντες τὰ πανωφόρια, ἀμα είναι παπαδενασμένα μὲ πάνη, μὲ ἀπὸ φανέλλα, μὲ ἀπὸ γουναρικό, μὲ δῆλο πάντας, μὲ πολὺ μεταξωτὸ μὲ βάτη.

· 'Όλα φοριοῦνται, καὶ διὰ φυλάνε μέγιο δὲ πολὺ ἀπὸ τὸ κρόνο, καὶ γιὰ τοῦτο ποὺ είλα ποτὴ δερζή, πὼν πολλὰ είναι τὰ σκήματα, καὶ μπορεῖ πανέλις νὰ διαλέξῃ μιαν τὸ μπότι του καὶ κατὰ τὴν δρεζή του, μὲ πάντα φρεσέρη δέξιλλορα τὸ περσικό του.

· 'Όσο γιὰ τὰ χρόματα, καὶ αὐτὸν πολλὰ καὶ διάφορα είναι. Καὶ ποστά-ποδῆτα πρέπει τὰ λογαρίσουμε τὰ τόσα γουναρικά, δρζέσονταις ἀπὸ τὰ πόδη πολλά πολλά δικριβά τάγρωμα, μὲ τὴ σκούρη καὶ γυαλιστερή τούχα, δισια μὲ τὸν ἀνθρακίτη ποντίκια, μὲ τὴν ζευθωριασμένη τους δηγή. 'Υστερα ἔχουμε τὶς τούχες, τὶς βαθειέρωμες καθόδις καὶ τὶς σαστόρες σ' δῆλους τοὺς τόνους. 'Εχουμε τὰ μαῦρα τὰ μεταξωτά, τὰ μαῦρα τὰ δισταγματένα, καὶ πότε πότε καὶ τὰ μέσηντα τὰ τούχα, πὼν είναι πάντα τὰ μέσηντα ποτίκια, μὲ τὴν ζευθωριασμένη τους δηγή. 'Υστερα είναι τὰς τούχες, τὶς βαθειέρωμες καθόδις καὶ τὶς σαστόρες σ' δῆλους τοὺς τόνους. 'Εχουμε τὰ μέσηντα τὰ μεταξωτά, τὰ μέσηντα τὰ δισταγματένα, καὶ πότε πότε καὶ τὰ μέσηντα τὰ τούχα, πὼν είναι πάντα τὰ μέσηντα ποτίκια, μὲ τὴν ζευθωριασμένη τους δηγή. 'Υστερα είναι τὰς τούχες, τὶς βαθειέρωμες καθόδις καὶ τὶς σαστόρες σ' δῆλους τοὺς τόνους. 'Εχουμε τὰ μέσηντα τὰ μεταξωτά, τὰ μέσηντα τὰ δισταγματένα, καὶ πότε πότε καὶ τὰ μέσηντα τὰ τούχα, πὼν είναι πάντα τὰ μέσηντα ποτίκια, μὲ τὴν ζευθωριασμένη τους δηγή.

· 'Νομίζω πὼν ποδὸς μέσωτι στὶς λίγες μου αὐτές γραμμένες, μὲ γενική ιδέα, χοήσιμη γιὰ τὴν προφύλαξη ἀπὸ τὸ πρῶτο κρόνο, πὼν είναι καὶ τὸ πόπονγκερο.

Πάντα πρόθυμη

ANNA K. XENOU

λουλούδι σὲ λουλούδι, ἀπὸ μαγερικὸ γράμμα σὲ μαγερική λαλία πουλιού, καὶ ςτερεά προτήλωνούντανε στὸ σπειρό, πλανεμένο, μὲ μπορώντας νὰ ξηγήσῃ. Ζητοῦσε, μὲ τὶς ζητοῦσε; Ο! πόθοι του δὲν είχανε φωνή νὰ τοῦ τὸ πούνε... 'Η μαγεία ποὺ τὸν ἔπιανε, τὸν ἔλανε νὰ λαφιάζεται σὲ τούχα.

Καὶ προχωροῦσε στὴ στράτα ποὺ τὸν διδηγοῦσαν οἱ πόθοι του. Μὲ καιρὸ βρέθηκε σένας ἐπλόχωρο μέρος. Ήταν ζαφιστήκες. 'Ολόκληρος κόσμος ζαπλωγούνταν στὰ μάτια του μπροστιά. Κόσμος πουδὲν τὸν είλει ξανοῖται ξῆλη φορά. Γυμνὲς νεράδις χόρεβαν τρελλὸ χορό. Λέμπανε τὰ μάτια τους καὶ θάμαζε τὶς ώραιες γραμμές τὶς τωμάτων τους, λυγόστηκαν τὰ κεφαλιά τους ὡς τὴ γῆ καὶ κάνανε ώραιά τούς καὶ κεφάλια δικριβή μισοζηγγίζεις τὴ γῆ ἀντικρύζουντανε τὰ μάτια τους καὶ ξεσπάνε τὶς χρυσογέλοιο ἀγνώριστου πόθου. Λαχτάριζε δὲ φυγή του τότε καὶ οἱ πόθοι του γενούντανε πιὸ λίγο άστριστοι, πείρανε κίποια μορφὴ δρισμένη σιγά-σιγά.

· * * ·

Είτανε λουλούδι ποὺ σκορπεῖται τὴ μυρωδιὰ τριγύρῳ του· καὶ είτανε δὲ μυρωδιά του τὸ αἰώνιο καμογέλοιο του. 'Αγάπη μοστάζει καὶ ἀγάπη σύναξε, δὲν είτανε ἀγαθὸ ποὺ νὰ μή τὴς διεσαγγήπητος. Μιὰ φορά, σάν ἀρχίσανε νὰ λουλουδίζουνται τὰ χρόνια του, πήρε τὴ στράτα του βουνοῦ. Ήστι πήγανε; Ποιός προρούσε νὰ τὸ ξέρει; Οι πόθοι ποὺ γενούντανε μέσα του τοῦ ἀνοίγανε δρόμους, καινούριους δρόμους. Κ' είτανε τόσο ἀδριστοί οἱ πόθοι του, καὶ είτανε τόσο σκοτεινοί οἱ δρόμοι ποὺ τραβοῦσε. Χρώματα, λογιῶν γράμματα, ἀπαντούσανε τὰ μάτια του, καὶ δὲλ ξανοῖται τὸν λεγάρενα πατέτο στὸ κάθε χρωμάτισσα. Τοὺς μάγεινες ή πρασινάδα ποὺ μουρμούριζε στὶς κατηφόρες τῶν βουνῶν, τοὺς ζωήρεις τάνθοσταρμένα λεβάδια καὶ δέξαφνα καὶ μυρωδιά τους τοὺς σταματοῦσε. Ζητοῦσε τότες, σους τοῦλεγε τὸ μάτι του τὸ βαθύ, ποὺ πήγανε ἀπὸ κλωνάρι σὲ κλωνάρι, ἀπὸ

— "Ω! τὰ λουλούδια μου διανείγουν τὴν καρδιά ... ναιώθω τὴ μυρωδιά τους. Πέσας, πέσας, ἀγαπημένη μου Πιπίκα, στὴν ἀγκαλιά μου τὴ βερμή, δὲ μυρωδιά τὸ λουλουδίων μου φέρεις στὸ νοῦ τὸ γλυκό διάντος ποὺ σκόρπισε δικριβή μεταξύ της καρδιάς της καινούριας μου, πέριξ διαφέρει στὴν ἀγκ